Europeiska unionens
officiella tidning

SV
C-serien

C/2025/6343

21.11.2025

Förklarande anmärkningar till Europeiska unionens kombinerade nomenklatur

(C/2025/6343)

I enlighet med artikel 9.1 a i rådets förordning (EEG) nr 2658/87 ([1]) ändras härmed de förklarande anmärkningarna till Europeiska unionens kombinerade nomenklatur ([2]) på följande sätt:

*På sidan 108 i den förklarande anmärkningen till KN-nummer "**2309 Beredningar av sådana slag som används vid utfodring av djur**", ska den befintliga texten i fjärde och femte stycket ersättas med följande:*

"Följande gäller för stärkelse, glukos och maltodextrin:

— Om det inte tydligt framgår att stärkelse förekommer får en kvalitativ mikroskopisk metod eller ett kvalitativt färgningsprov med jodlösning användas för att kontrollera förekomsten av stärkelse.

— För fastställande av halten av stärkelse, glukos och maltodextrin mäts den sammanlagda mängden glukos. Den sammanlagda mängden glukos definieras som all glukos i ett prov, inklusive både fri glukos som ursprungligen finns i produkten och glukos som genererats genom enzymatisk hydrolys av stärkelse eller maltodextrin i provet, uttryckt som glukos. För fastställandet av sammanlagd mängd glukos ska en modifierad version av den enzymatiska analysmetod som anges i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 121/2008 (EUT L 37, 12.2.2008, s. 3) tillämpas. Modifieringen består i att under beredningen av provet utelämna tvättningen med 40 % etanol och att enbart beräkna resultaten från högupplösande vätskekromatografi (HPLC) för glukosinnehållet (viktprocent, se bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 121/2008 (EUT L 37, 12.2.2008, s. 3, punkt 7.1), vilket motsvarar sammanlagd mängd glukos enligt definitionen ovan.

Produkter med sammanlagd mängd glukos på mindre än 0,5 viktprocent bör inte anses innehålla stärkelse, glukos eller maltodextrin.

— Om den sammanlagda mängden glukos är mer än 9 viktprocent, eller om det är känt att provet innehåller mer än 10 viktprocent stärkelse, ska det faktiska stärkelseinnehållet fastställas med tillämpning av den polarimetriska metoden (även kallad Ewers modifierade metod) som beskrivs i bilaga III del K till kommissionens förordning (EG) nr 152/2009 (EUT L 54, 26.2.2009, s. 1).

Om den polarimetriska metoden inte är tillämplig, till exempel på grund av förekomst av betydande mängder av de material som förtecknas nedan, ska den enzymatiska analysmetod som anges i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 121/2008 (EUT L 37, 12.2.2008, s. 3) tillämpas för fastställande av stärkelsehalten.

Följande specifika material är kända för att ge upphov till störningar vid tillämpning av den polarimetriska metoden:

a) (socker)betsprodukter som (socker)betmassa, melass av (socker)betor, melasserad (socker)betmassa, (socker)betvinass, (bet)socker,

b) fruktkött av citrus,

c) linfrön, linfröexpeller, extraherade linfrön,

d) rapsfrön, rapsfröexpeller, extraherade rapsfrön, rapsskal,

e) solrosfrön, extraherade solrosfrön, delvis skalade extraherade solrosfrön,

f) kopraexpeller, extraherad kopra,

g) fruktkött av potatis,

([1]) Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1987/2658/oj.

([2]) EUT C 119, 29.3.2019, s. 1.

h) vattenfri jäst,

i) inulinrika produkter (t.ex. flingor och mjöl av jordärtskockor),

j) fettgrevar,

k) sojabönsprodukter.”